

BETÆNKNING**Afgivet af Fiskeri-, Fangst og Landbrugsudvalget
vedrørende****Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xxx 2019 om fangst og jagt**
*Fremsat af Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug***Afgivet til forslagets 2. behandling**

Udvalget har under behandlingen senest bestået af:

Medlem af Inatsisartut Henrik Fleischer, Siumut, formand

Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit, næstformand

Medlem af Inatsisartut Erik Jensen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Jens Danielsen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Múte B. Egede, Inuit Ataqatigiit

Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Partii Naleraq

Medlem af Inatsisartut Steen Lynge, Demokraterne

Udvalget har efter 1. behandlingen 4. oktober 2019 under EM2019 gennemgået forslaget.

1. Forslagets indhold og formål

Naalakkersuisut har oplyst, at formålet med fangst og jagtloven er at skabe en overskuelig, tidssvarende og brugervenlig Inatsisartutlov for fangst og jagt i Grønland. Forslaget er en revidering af den gældende landstingsforordning om fangst og jagt vedtaget i 1999, som er ændret 3 gange siden, senest i 2008.

Naalakkersuisut oplyser, at det med forslaget er Naalakkersuisuts hensigt at sikre, at udnyttelsen af fangstressourcer sker på et bæredygtigt grundlag. Forslaget har endvidere til hensigt at udstyre Grønlands Fiskerilicenskontrol med en række nye værktøjer, som vil gøre det betydeligt lettere for kontrolmyndigheden at sanktionere personer og selskaber, der overtræder regler om fangst og jagt.

2. Førstebehandling af forslaget i Inatsisartut

Under 1. behandlingen blev følgende emner blandt andet drøftet:

- § 22, stk. 3, om salg i op til 3 dage efter sidste dag for fangstsæsonen med henblik på en mulig forlængelse af salgsperioden efter sidste fangstdag.
- Forbedring af jagtbetjentordningen.
- Fornyelse af fangstbevisordningen.
- Behovet for regler for troføjagt.
- Vurdering af niveauet for sanktioner for overtrædelser af loven.
- Vigtigheden af viden om bestandenes størrelse.
- Samarbejdet mellem Naturinstituttet og fangere.
- Et ønske om indarbejdelse af et krav om sikkerhedsudstyr og forsikring i loven.
- Ændring af bestemmelsen om aflivning af anskudte dyr uden for fangstperioden og efterladelse af disse på stedet.
- Mulighed for at fritidsjægere kan sælge deres fangst.
- Ændring af § 7, så udefrakommende skal have været bosiddende i Grønland i 5 år, før de kan få et erhvervsjagtbevis.

3. 2 ændringsforslag fra Naalakkersuisut

Naalakkersuisut er efter 1. behandlingen af forslaget fremkommet med 2 ændringsforslag. Det første ændringsforslag vedrører 2 tekniske rettelser til § 38. Det andet ændringsforslag har baggrund i opfordringer fra Fangstrådet.

4. Høringssvar og notat fra Lovteknisk Funktion

Udvalget kan konstatere, at forslaget har været i høring fra den 29. marts 2019 til den 3. maj 2019, og at de fleste relevante parter er blevet hørt. Det fremgår af høringsnotatet, at høringssvarene er gengivet i hovedtræk i de generelle bemærkninger til lovforslaget på baggrund af en væsentlighedsvurdering.

Naalakkersuisut havde på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse ikke hørt Fangstrådet, som er en vigtig interessent. Udvalget anmodede derfor i brev af 11. november 2019 Naalakkersuisut om at høre Fangstrådet inden udvalgets færdiggørelse af sin betænkning.

Udvalget anmodede i brev af 6. marts 2020 Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug om et svar på sit brev af 11. november 2019.

I brev dateret den 3. april 2020 fra Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug til udvalget oplyses, at Fangstrådet blev hørt i perioden den 12. november til den 18. december 2019. Naalakkersuisut skriver videre, at der vil komme ændringer til lovforslaget på baggrund af kommentarer og forslag fra Fangstrådet. Udvalget modtog ændringsforslag nr. 2 fra Naalakkersuisut den 15. maj 2020, samme dag som forårssamlingen begyndte.

Naalakkersuisuts brev af 3. april 2020 til udvalget med udtalelse fra Fangstrådet samt kopi af høringssvar fra KNAPK og Sammenslutningen af fritidsjægere og fiskere (TPAK) og notat om konsekvensen af ændring fra fartøjsbegrænsningen fra 15 m loa til 16 m loa som foreslået af Fangstrådet den 20.-21. februar 2020 er vedlagt denne betænkning som bilag.

Der er vedlagt et juridisk notat fra Inatsisartuts Lovtekniske Funktion til betænkningen med juridiske kommentarer i forhold til de indkomne høringssvar og lovforslagets udformning.

5. Udvalgets behandling af forslaget

5.1 Udvalgets konklusion

Udvalget havde samråd med Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og landbrug under sagsbehandlingen vedr. lovforslaget. Udvalgets anmodninger om ændringer og rettelser i lovforslaget er ikke blevet lavet om, som Naalakkersuisoq ellers lovede at gøre. Således har udvalgets arbejde og sagsbehandling af lovforslaget taget skade af det. Konsekvensen er, at der ikke længere er tid til lovforslaget, som ellers kræver en del rettelser.

Det er et enigt udvalgs vurdering, at det foreliggende lovforslag ikke er egnet til viderebehandling i sin foreliggende form. Udvalget vil derfor indstille forslaget til forkastelse.

Et enigt udvalg opfordrer Naalakkersuisut til at trække forslaget tilbage og fremsætte et nyt lovforslag efter fornyet høring.

Udvalget vil i det følgende gennemgå lovforslaget inklusiv de områder, hvor udvalget finder, at der er behov for ændringer i forhold til det foreliggende lovforslag.

5.2 Inddragelse af fanger- og brugerviden (§ 2, stk. 2 og stk. 3)

Udvalget tilslutter sig Fangstrådets høringssvar, hvor det fremgår, at fanger- og brugerviden skal veje lige så tungt som den biologiske rådgivning i Naalakkersuisuts beslutningsproces.

Udvalget finder derfor, at et nyt lovforslag skal ændres i overensstemmelse hermed.

5.3 Fast tilknytning til det grønlandske samfund (§ 3, nr. 7)

Udvalget tilslutter sig Fangstrådets høringssvar og er tilfredse med, at Naalakkersuisut har foreslået § 3, nr. 7 ændret i overensstemmelse med høringssvaret, så det nu fremgår, at man skal være tilmeldt folkeregisteret i Grønland.

5.4 Aldersgrænser for jagtbeviser

Udvalget har gennemgået aldersgrænserne i lovforslaget. Udvalget kan tilslutte sig de

foreslåede aldersgrænser.

5.5 Indhandling og salg af fangst

Udvalget har drøftet bestemmelsen i lovforslaget om, at indhandling og salg af dyr kun er tilladt i maksimalt 3 dage efter fangstperiodens udløb (§ 22, stk. 3). Her fremgår det, at der kan være arts- og produktbestemte undtagelser, og at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler herfor (§ 37, stk. 3).

I bemærkningerne til § 22 står, at undtagelser fra 3 dages reglen kan være salg af kød, mattak og spæk fra store hvaler. Udvalget forstår bestemmelsen på den måde, at Naalakkersuisut kan beslutte, at eksempelvis disse produkter derfor kan sælges i flere dage end 3 dage efter fangstperiodens udløb.

Det fremgår af Naalakkersuisuts kommentarer til KNAPK's høringssvar, at Naalakkersuisut finder 3-dages fristen passende, under hensyn til fødevarer sikkerheden.

Det er udvalgets opfattelse, at der ikke bør være en generel tidsfrist for indhandling og salg af dyr efter fangstperiodens udløb.

Der skal i stedet tages hensyn til, at fangsten afhænger af vejrforholdene og klimaet. Der skal også tages hensyn til den kulturelle viden om, hvordan fangsten skal behandles, og dette bør samles sammen og skrives ned. Forbrugernes viden skal også inddrages.

Det bør efter udvalgets opfattelse kun være den til enhver tid gældende levnedsmiddelbekendtgørelse, der fastsætter grænser for salg i forhold til forbrugernes fødevarer sikkerhed.

5.6 Aflivning af anskudte dyr uden for fangstperioden

Forslagets § 20, stk. 4, pålægger enhver, som observerer et anskudt dyr, som stadig er i live, at aflive det, så vidt dette er muligt. Hvis aflivningen sker uden for fangstperioden, skal det aflivede dyr efterlades på stedet.

Et enkelt parti rejste under førstebehandlingen indvendinger over for kravet om, at det aflivede anskudte dyr efterlades, i de tilfælde hvor aflivningen sker uden for fangstperioden.

Der er ikke i lovbemærkningerne redegjort for formålet med dette krav, men formentlig er der tale om kontrolhensyn: En fanger, som ulovligt har nedlagt et dyr uden for fangstperioden, og som af kontrolmyndigheden (eller andre) bliver taget med byttet i sin besiddelse, skal ikke kunne slippe for en bøde ved at hævde, at der var tale om et anskudt dyr.

Som påpeget under førstebehandlingen indebærer kravet dog et beklageligt kødspild.

I bestemmelsen om aflivning af dyr ved nødret eller nødværge (§ 31) er i stedet bestemt, at det aflivede dyr tilhører Grønlands Selvstyre, (som så kan beslutte, at f.eks. et lokalt alderdomshjem skal have kødet).

Det er udvalgets opfattelse, at det ikke giver mening, at aflivede dyr uden for fangstperioden skal efterlades og således gå til spilde i stedet for at komme befolkningen til gode.

Udvalget ønsker derfor, at denne bestemmelse bliver ændret i et nyt lovudkast.

I det kommende lovforslag skal der ligeledes tages hensyn til den person, der observerer det anskudte dyr og afliver dyret. Vedkommende bør som minimum blive kompenseret for sine faktiske udgifter i forbindelse med aflivning dyret. Her kan som eksempler nævnes udgifter til brændstof, hvulkanoner og beskadigede redskaber med mere.

5.7 Forlænget krav om forudgående bopæl i Grønland, som betingelse for erhvervelse af erhvervsfangerbevis

Lovforslagets § 7 opstiller en række betingelser for tilladelse til erhvervsmæssig fangst og jagt. Blandt disse betingelser er et krav om, at ansøger har fast bopæl i Grønland, og har haft det i de forudgående 24 måneder.

Et enkelt parti opfordrede under førstebehandlingen til, at det overvejes at skærpe dette krav, i hvert fald for så vidt angår bestemte områder, med et stigende antal lokale og fangere. Konkret lagde partiet op til, at ansøger skal have haft fast bopæl i Grønland i de forudgående 5 år.

Udvalget har dog noteret sig, at KNAPK ikke har udtrykt ønske om en skærpelse af bopælskravet.

Udvalget har drøftet bopælskravet og går ind for en generel skærpelse af bopælskravet fra 2 år til 5 års fast bopæl i Grønland. Udvalget finder dog, at der skal være mulighed for dispensation som nævnt i forslagens § 10.

5.8 Adgangskrav til fangererhvervet

Lovforslagets § 7 opstiller en række betingelser for tilladelse til erhvervsmæssig fangst og jagt. Blandt disse betingelser er et krav om, at ansøger har adgang til nødvendige fangst- og jagtredskaber i det forvaltningsområde, hvor den pågældende skal ernære sig ved fangst og jagt.

Naalakkersuisut har på opfordring fra Fangstrådet fremsat et ændringsforslag, som skærper dette krav, således at ansøger skal eje de nødvendige fangst- og jagtredskaber i det forvaltningsområde den pågældende skal ernære sig ved fangst og jagt, inkl. fartøj – dog med mulighed for dispensation til for personer under 18 år, som har adgang til de nødvendige fangst- og jagtredskaber.

Udvalget finder, at kravet om, at man skal eje de nødvendige fangst- og jagtredskaber, kan skabe problemer for fangerne og kan derfor ikke tilslutte sig dette ændringsforslag.

Udvalget har noteret sig, at KNAPK i sit høringssvar har opfordret til, at ansøger skal eje de nødvendige fangst- og jagtredskaber, herunder sikkerhedsudstyr som f.eks. VHF.

Et enkelt parti opfordrede under førstebehandlingen ligeledes til, at krav om sikkerhedsudstyr – samt forsikring – indarbejdes i loven (eller eventuelt i anden lovgivning).

Udvalget anmoder Naalakkersuisut om i sit svarnotat til 2. behandlingen at kommentere disse opfordringer.

Udvalget opfordrer samtidigt Naalakkersuisut til at fjerne kravet i lovforslagets § 7 nr. 5 om, at en tilladelse er afhængig af, at vedkommende har en bruttoindtægt fra fangst, jagt og fiskeri på mindst 50 % af den pågældendes samlede bruttoindkomst.

Det er samtidigt udvalgets opfattelse, at det i højere grad bør overlades til kommunerne at fastsætte betingelserne for tilladelse til erhvervsmæssig fangst og jagt, som kan indarbejdes i deres kommunale vedtægter.

5.9 Erhvervsfangstbevisers gyldighedsperiode

Erhvervsfangstbeviser har i dag en gyldighed på 1 år. Ved gyldighedsperiodens udløb skal erhvervsfangeren således på ny søge om tilladelse til erhvervsmæssig fangst og jagt, og skal i den forbindelse opfylde en række krav, herunder kravet om en bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri på mindst 50% af den pågældendes samlede bruttoindkomst.

Et enkelt parti opfordrede under førstebehandlingen til, at erhvervsfangstbeviser gives tidsubegrænset gyldighed, og først fortabes ved erhvervsskifte.

Udvalget anmoder Naalakkersuisut om i sit svarnotat til 2. behandlingen at kommentere denne opfordring.

5.10 Flere typer jagtbeviser

Et enkelt parti opfordrede under førstebehandlingen til at ændre det til en ordning med 3 kategorier for jagtbeviser, nemlig erhvervsfangstbevis, delvist fangstbevis og fritidsfangstbevis.

Udvalget anmoder Naalakkersuisut om i sit svarnotat til 2. behandlingen af forslaget at kommentere denne opfordring.

5.11 Udvidelse af foranstaltningsmuligheder

Lovforslaget giver kun mulighed for at idømme bøde for overtrædelse af bestemmelser i loven eller i bekendtgørelser, som udstedes med hjemmel i loven.

Et enkelt parti opfordrede under førstebehandlingen til, at det overvejes at give mulighed for idømmelse af strengere foranstaltninger end bøde. Partiet pegede i den forbindelse særligt på det uacceptable i, hvis nogen med profit for øje, volder betydelig skade på bestemte bestande gennem, ulovlig fangst.

Udvalget anmoder Naalakkersuisut om i sit svarnotat til 2. behandlingen at kommentere denne opfordring.

5.12 Salg af kvoterede dyr (§ 21, stk. 1 og stk. 3)

Naalakkersuisut har for at undgå salg af ulovlig fangst foreslået en bestemmelse om, at fangsten skal være registreret af kommune- eller bygdekontoret, før fangsten kan sælges.

Udvalget har forståelse for, at man gerne vil undgå salg af ulovlig fangst, men finder den foreslåede bestemmelse ufleksibel i forhold til fangernes indhandlings- og salgsmuligheder. Det gælder specielt for fangst, der fanges i kommune- eller bygdekontorenes lukketid fra fredag til mandag samt på helligdage.

Udvalget finder det uhensigtsmæssigt, at fangst, der fanget fredag til mandag samt på helligdage, først kan registreres og dermed sælges efter registrering i kommunens eller bygdekontorets åbningstid. Det betyder, at fangeren dermed skal vente flere dage på at få registreret og solgt sin fangst.

Udvalget foreslår derfor, at Naalakkersuisut udarbejder en ny bestemmelse, der i højere grad tager hensyn til fangernes muligheder for hurtigst muligt at få registreret deres fangst med henblik på videresalg.

Udvalget foreslår endvidere, at det overlades til kommunerne at administrere dette område gennem kommunale vedtægter.

5.13 Indhandling og salg af fangst

Lovforslagets § 21, stk. 3 bestemmer, at salg af fangst direkte til virksomheder, institutioner og spisesteder kun må foretages af erhvervsfangere.

Det følger af lovforslagets § 21, stk. 6, at kun erhvervsfangere må indhandle eller sælge mattak, spæk, skind, kranie, gevir, knogler, klør, tænder eller mavesæk.

Umiddelbart forstår udvalget imidlertid de 2 bestemmelser således, at de kun omfatter fangst af kvoterede arter.

Udvalget anmoder Naalakkersuisut om i sit svarnotat til 2. behandlingen at oplyse, om denne forståelse er korrekt.

Naalakkersuisut anmodes yderligere om at bekræfte, at salg af *kød* ikke er omfattet af § 21, stk. 6. (Udvalget konstaterer, at kød ikke er omfattet af bestemmelsens ordlyd, men til trods herfor nævnes i lovbemærkningerne til bestemmelsen).

5.14 Bortskaffelse fra fangstplads og flænsesed (§ 24, stk. 6)

Udvalget opfordrer Naalakkersuisut til i sit svarnotat til 2. behandlingen at uddybe, om bestemmelsen betyder, at fangerne også skal fjerne eksempelvis dyreindvolde fra fangstpladsen.

Det er udvalgets opfattelse, at det skal være tilladt at efterlade dyreindvolde, skind og kranier på fangstpladsen. Derudover skal fangerne kunne efterlade hvalernes rygsøjle i havet.

5.15 Styrket kontrol med overholdelse af jagt- og fangstlovgivningen – forøgelse af antallet af jagtbetjente.

Enkelte partier opfordrede under førstebehandlingen til, at kontrollen med jagt og fangst styrkes, og at antallet af jagtbetjente øges.

Udvalget konstaterer, at antallet af jagtbetjente er afhængigt af bevillingen på finansloven.

Naalakkersuisut oplyste i en § 37-besvarelse¹ i august 2019, at der aktuelt er 7 jagtbetjente i Grønland: 2 i Upernavik, 1 i Ilulissat, 1 i Sisimiut, 1 i Maniitsoq, 1 i Nuuk og 1 i

¹ Besvarelse af § 37-spørgsmål nr. 256/2019.

Ittoqqortoormiit.

Det samlede antal har tidligere været højere.

Den nuværende kontrolstruktur bygger på, at kontrollen tilstræbes koncentreret om de områder, hvor der er størst risiko for overtrædelser, og hvor overtrædelser har den største skadevirkning.

Det betyder så også, at der er områder af landet, hvor der sjældent gennemføres kontrol. Tasiilaq-området dækkes f.eks. af en jagtbetjent i Nuuk, og der har ikke inden for de seneste 2 år været gennemført kontrol i Tasiilaq-området.

Omkostningerne ved ansættelse af 1 jagtbetjent udgør ca. 1 mio. kr. årligt i driftsomkostninger, hvortil kommer yderligere 2 mio. kr. årligt i udgifter til fartøj, kontor, udstyr, beklædning og uddannelse.

Naalakkersuisut har i en § 37-besvarelse² fra maj 2019 vurderet, at behovet for jagtbetjente langs kysten er tilstrækkeligt dækket af det nuværende antal.

Udvalget har drøftet jagtbetjentenes forhold. Udvalget opfordrer Naalakkersuisut til at undersøge jagtbetjentenes forhold, herunder om jagtbetjentene har tilstrækkelige arbejdsredskaber og rimelige arbejdsforhold for at kunne udføre deres hverv.

5.16 Trofæjagt

Udvalget finder det vigtigt, at Naalakkersuisut altid stiller krav om, at visse jagtaktiviteter, som trofæjagt, kun kan foregå sammen med en autoriseret betalingsjagtarrangør.

Derfor foreslås det, at § 16, stk. 5 i et nyt lovforslag ændres til, at Naalakkersuisut **skal** stille krav om at visse jagtaktiviteter kun kan foregå sammen med en autoriseret betalingsjagtarrangør.

Udvalget finder det endvidere vigtigt, at autoriserede betalingsjagt-arrangører fremover skal have et solidt lokalkendskab og en solid kulturel viden.

Udvalget foreslår derudover, at autoriserede betalingsjagtarrangører skal opfylde et bopælskrav om at have boet 5 år i Grønland for at kunne blive autoriseret.

² Besvarelse af § 37-spørgsmål nr. 179/2019

Et enkelt parti gjorde under førstebehandlingen opmærksom på, at det er et hyppigt forekommende problem, at dele af dyr, nedlagt under trofæjagt, efterlades på stedet.

Udvalget konstaterer, at trofæjagt er reguleret i en bekendtgørelse om betalingsjagt og – fiskeri³.

§ 10, stk. 2, i denne bekendtgørelse bestemmer, at betalingsjagt-arrangøren skal sikre, at kød og skind fra nedlagte dyr hjemtages eller deponeres forsvarligt.

For så vidt angår kontrollen med denne bestemmelses efterlevelse henvises til denne betænkningens foregående afsnit om styrket kontrol med overholdelse af jagt- og fangstlovgivningen.

5.17 Dispensation ved udstedelse af erhvervs- eller fritidsjagtbevis til en social institution (§ 11)

Udvalget finder at denne bestemmelse kan være problematisk i sin nuværende udformning, da det betyder, at institutionerne i praksis konkurrerer med erhvervsfangerne, som ikke længere kan sælge deres fangst til institutioner, der har dispensation. Derfor foreslås det, at Naalakkersuisut overvejer at begrænse dispensationsmulighederne til for eksempel udelukkende at omfatte jagt på mindre fangstdyr som eksempelvis ryper og harer.

Udvalget opfordrer samtidigt Naalakkersuisut til at høre Familie- og Sundhedsudvalget samt Kultur- og Uddannelsesudvalget om denne bestemmelses formål og omfang inden en ny formulering af bestemmelsen.

5.18 Licens til fangst i et forvaltningsområde for personer bosiddende i andre forvaltningsområder (§ 12, stk. 3)

Udvalget foreslår, at bestemmelsen i forslaget § 12, stk. 3 ændres. I stedet for Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug foreslås det, at det er kommunerne, som skal kunne give tilladelse til fangst i et forvaltningsområde for personer bosiddende i andre forvaltningsområder.

Begrundelsen for dette er, at det er kommunerne, der i forvejen udsteder og uddeler licenser og som har viden og kompetence på dette område.

5.19 Tilbageholdelse af fartøj

Udvalget har noteret sig, at det fremgår af § 40, at et fartøj kan tilbageholdes af

³ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 22 af 19. august 2002

kontrolmyndigheden, hvis det er blevet benyttet ved en overtrædelse af loven eller bekendtgørelser til loven, og hvor overtrædelsen kan medføre bøde eller konfiskation.

Ejeren af et fartøj kan endvidere pålægges en bøde, hvis overtrædelsen af loven begås ved anvendelsen af fartøjet, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom jf. forslagens § 38, stk. 4.

Det betyder, at hvis en person A låner sin båd ud til B, og B under en sejltur i den lånte båd ulovligt nedlægger et fangstdyr, så vil A både kunne få beslaglagt sin båd og få en bøde, selvom A ikke vidste, hvad B foretog sig.

Udvalget finder denne bestemmelse urimelig og *opfordrer Naalakkersuisut* til at fjerne bestemmelsen i et kommende lovforslag.

5.20 Bemyndigelser

Udvalget konstaterer, at der er mange bemyndigelser til Naalakkersuisut i lovforslaget.

Udvalget vil derfor gerne *opfordre Naalakkersuisut* til at komme med en plan for udnyttelsen af disse bemyndigelser i form af en tidsplan for udstedelse af bekendtgørelser og vejledninger.

5.21 Fangst og jagtmetode (§ 24)

(§ 24, stk. 1)

I lovforslaget fremgår det, at kun er fartøjer op til 15 meters længde over alt, der må bruges til fangst, at det skal ske 500 meter fra levende dyr. Det fremgår endvidere, at der kan være udtagelser om fartøjsstørrelse for særlige kvoterede arter, som fangst af store hvaler, hvor større fartøjer kan anvendes.

Udvalget finder 500 meters reglen meget uhensigtsmæssig og foreslår den fjernet. Reglen er uhensigtsmæssig eksempelvis i forbindelse med både moskusjagt med snescooter og hvalfangst med harpun.

Udvalget foreslår i stedet, at der skal holdes behørig afstand og udvises fornøden respekt over for fangstdyrene.

Udvalget endvidere, at "fartøjer" skal udgå af bestemmelsen, således, at de fartøjer, som er hensigtsmæssige i forhold til en bestemt type fangst skal være tilladte i et kommende lovudkast.

(§ 24, stk. 2.)

Udvalget finder, at det bør fremgå klart af bestemmelsen, at kommunerne kan fastsætte

kommunale vedtægter vedrørende brug af garn til sælfangst og fangst af hvid- og narhval.

5.22 Kommunal forvaltning (§ 25, stk. 5)

Udvalget finder, at i det omfang det er muligt, bør de fleste beslutninger delegeres til kommunerne. Det er kommunerne, der er tættest på borgerne, og som har som har det største lokalkendskab.

Udvalget vil opfordre Naalakkersuisut til at tage ovenstående med i sine betragtninger i forhold til udarbejdelsen af et kommende lovforslag.

5.23 Adgang til privat ejendom uden retskendelse (§ 36, stk. 2)

I lovforslaget gives der adgang til privat ejendom uden retskendelse, hvis der er mistanke om omgåelse af inatsisartutloven.

Udvalget mener, at denne myndighedsbeføjelse er for vidtgående i forhold til den almindelige og generelle beskyttelse af boligens ukrænkelighed. Udvalget finder derfor, at myndighederne skal være i besiddelse af en retskendelse for at kunne foretage fangstkontrol på privat ejendom.

5.24 Foranstaltninger (§§ 38-46)

I lovforslaget kan overtrædelser af bestemmelser i loven medføre følgende foranstaltninger: bøde, konfiskation, tilbageholdelse af ejendom og frakendelse af retten til at have eller erhverve jagtbevis i 1 til 5 år.

Udvalget finder, at foranstaltningsniveauet generelt er meget højt og også for højt i forhold til, hvor hårdt det rammer fangerne og deres økonomi og levebrød.

Udvalget skal derfor opfordre Naalakkersuisut til at gå i dialog med fangernes organisationer omkring dette forud for fremsættelsen af et nyt lovforslag.

6. Forslagets økonomiske konsekvenser

Forslaget økonomiske konsekvenser for det offentlige og for erhvervslivet er beskrevet under forslagets almindelige bemærkninger. Her fremgår det blandt, at forslaget ikke forventes at have yderligere økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet ud over de allerede igangværende rapporteringer m.v.

Det fremgår endvidere, at hvis man udnytter bemyndigelserne i loven til at etablere en jagtprøve eller indføre krav om hygiejnekurser vil det have følgende konsekvenser: Hvis der etableres en jagtprøve, kan det medføre udgifter for erhvervsfagere til et gebyr i forbindelse

med afholdelse af prøven. Hvis man vælger at kræve, at primærproducenter skal gennemføre hygiejnekurser, vil erhvervsfangere skulle afsætte tid til deltagelse i kurset.

Udvalget har ingen bemærkninger til dette.

7. Udvalgets indstillinger:

Udvalgets stillingtagen til Naalakkersuisuts to ændringsforslag:

Et enigt udvalg indstiller Naalakkersuisuts 1. ændringsforslag (vedr. § 38) til **forkastelse**.

Et enigt udvalg indstiller Naalakkersuisuts 2. ændringsforslag (rettelsesblad) dateret den 15. maj 2020 til **forkastelse**.

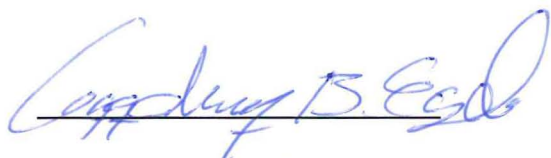
Et enigt udvalg indstiller forslaget i den herefter foreliggende form til **forkastelse**.

Et enigt udvalg opfordrer samtidigt Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug til at trække forslaget tilbage og fremsætte et ny lovforslag efter fornyet høring samt til at indarbejde udvalgets bemærkninger, opfordringer og anbefalinger i et kommende lovudkast.

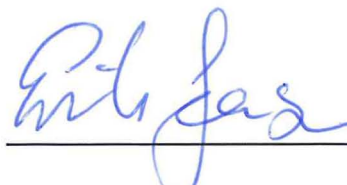
Med disse bemærkninger, og med den i betænkningen anførte forståelse, skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Henrik Fleischer
Formand

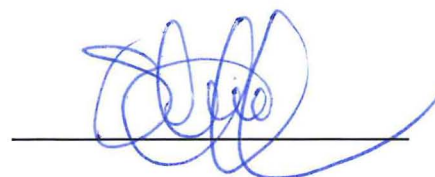
Aqqaluaq B. Egede
Næstformand

Erik Jensen

Jens Danielsen

Steen Lynge

Múte B. Egede

Hans Enoksen

24. maj 2020

FM 2020/23

Juridisk notat fra Lovteknisk Funktion i Bureau for Inatsisartut vedr. høringssvar samt udformning af lovforslaget

Lovteknisk Funktion kan konstatere, at Rigsadvokatens bemærkninger kun delvis er indarbejdet i forslaget. Rigsadvokaten skriver blandt andet vedr. § 31, at henvisningen til nødværge bør udgå *"da det normalt antages, at et dyr ikke kan udøve et uretmæssigt angreb i den forstand, hvor dette udtryk anvendes i strafferetten (jf. kriminallovens § 9)."*

- Det fremgår imidlertid af Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål 1119 af 10. oktober 2017, at Justitsministeriet har oplyst følgende: "Et påbegyndt eller overhængende angreb fra en ulv mod et husdyr vil efter omstændighederne være omfattet af straffelovens regler om nødværge. Det vil dog altid bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, om betingelserne for lovlig nødværge er opfyldt."

Lovteknisk Funktion konstaterer, at Rigsadvokaten og Justitsministeriet synes at have hver sin opfattelse af, hvornår begrebet " nødværge " kan anvendes. Det vil derfor være op til domstolenes konkrete vurdering i den konkrete sag.

Rigsadvokaten skriver endvidere følgende: *"Rigsadvokaten skal pege på, at hjemmelen i § 42 evt. kan bibeholdes, men således at det samtidigt beskrives mere detaljeret i bemærkningerne, hvilke betingelser der skal være opfyldt, førend en sagstype kan "overgå" til en procedure med administrativt bødeforelæg."*

I givet fald bør det endvidere fremgå direkte af hjemlen i § 42, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg, jf. Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet, pkt. 4.5.1."

Forslagets § 43 henviser til § 347 i Retsplejelov for Grønland. I § 347 fremgår det, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig.

Derimod fremgår det ikke udtrykkeligt af hjemmelen i forslagets § 42, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Lovteknisk Funktion skal i den forbindelse henvise til afsnit 5.3.2.7 om administrative bødeforlæg i Selvstyrets lovtekniske retningslinjer, hvor der står: "Det bør endvidere fremgå af hjemmelen til at udstede sådanne bødeforlæg, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke har pligt til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg."

På baggrund af ovenstående anbefaler Lovteknisk Funktion, at der fremsættes et ændringsforslag til § 42, hvor det indarbejdes, at ”retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg.”

Lovteknisk Funktion konstaterer, at det i henhold til lovforslagets § 38, stk. 1, nr. 2, kan medføre bøde, at ”*undlade at efterkomme påbud meddelt efter ”§ 33-37.”*”

Kun de første 3 af § 33's i alt 5 stykker omhandler imidlertid påbud.

Lovteknisk Funktion henstiller derfor, at det i § 38, stk. 1, nr. 2, præciseres, at det f.s.v.a. § 33 udelukkende er overtrædelse af påbud meddelt efter § 33, stk. 1-3, der kan medføre bøde.

Når der i § 38, stk. 1, nr. 2, henvises til § 36, må dette skulle forstås således, at det kan medføre bøde at nægte kontrolmyndigheden adgang til kontrol af virksomheder, fartøjer, køretøjer og privat ejendom, jf. den nævnte bestemmelse. At nægte kontrolmyndigheden adgang er dog ikke helt det samme som at undlade at efterkomme et påbud. Der er derfor behov for en omformulering af § 38, stk. 1, nr. 2, for så vidt angår henvisningen til § 36.

Lovteknisk Funktion foreslår endvidere, at det overvejes, hvorvidt enhver overtrædelse af bødebelagte bestemmelser i loven og i bekendtgørelser, som udstedes med hjemmel i loven, er egnet til afgørelse ved administrativt bødeforelæg.

Henrik Fleischer
Formand for Fiskeri-, Fangst og Landbrugsudvalget

Att. Lekn@inatsisartut.gl

Ilanngussaq Bilag

2

Svar til forespørgsel om høring af Fangstrådet vedr. udkast til ændring af Inatsisartutlov om fangst og jagt

Dato: 03-04-2020
Sags nr.: 2018 - 13806
Akt. nr.: 13261963

Udvalget anmoder ved brev d. 6. marts 2020 om at modtage et svar på sit brev af 11. november 2019 i relation til Fangstrådets bemærkninger til lovudkastet.

Postboks 269

3900 Nuuk

Tlf. (+299) 34 50 00

Fax (+299) 34 63 55

E-mail: apn@nanoq.gl

www.naalakkersuisut.gl

Fangstrådet blev hørt ved brev af 12. november med frist til d. 18. december 2019. Der blev modtaget i alt 2 høringssvar, det ene fra TPAK, som ikke havde sendt høringssvar ved første høringsrunde, og et supplerende svar fra KNAPK, der havde afgivet svar ved første høringsrunde. Medlemmerne fra kommunerne henviste under mødet til deres høringssvar fra første høringsrunde.

Fangstrådet har afholdt møde i dagene 20.-21. februar 2020 og har i den forbindelse lavet en udtalelse, der vedlægges til orientering.

I forbindelse med mødet har Fangstrådet anmodet om oplysninger om fartøjsdata i forhold til et af forslagene fra GFLK. Disse data, som Departementet har anmodet den rette myndighed om at udarbejde er modtaget.

De nævnte data er brugt til nærmere vurdering af, om et af forslagene kan støttes eller ikke. Forslaget til ændringen kan have negative effekter på flere personer med fartøjer og kan være til fordel for få personer til at kunne komme i betragtning til ansøgning om kvoterede arter. Disse oplysninger er med i mit svar til 11. november 2019 brevet, så udvalget også kender eventuelle effekter af forslaget. Derfor ventede jeg med at sende Fangstrådets udtalelse så de nævnte data fra den relevante myndighed kunne medtages.

Jeg kan oplyse, at jeg har bedt Departementet om at lave forslag til udkast til ændringer af lovudkastet på baggrund af kommentarerne og forslagene til ændringer fra Fangstrådet. Forslag til ændringer forventes forelagt Naalakkersuisut til godkendelse, så snart det foreligger og vil så blive sendt til udvalget.

Med venlig hilsen

Jens Immanuelson

Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Bilag:

1. Udtalelse fra Fangstrådet 20.-21. februar 2020
2. Kopi af høringssvar fra KNAPK og TPAK
3. Liste over fartøjer på 15 m loa og 16 m loa og forklaring.

Naalakkersuisut

og

Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg i Inatsisartut

Udtalelse fra Fangstrådet vedrørende forslag til ændring af fangst- og jagtloven

21-02-2020
Sags nr.: 2018 - 13806
Akt nr.: 13097830

Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget har ved brev af 11. november 2019 anmodet Naalakkersuisut om at foretage høring af Fangstrådet.

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 55
E-mail: apn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Fangstrådet har afholdt møde d. 20.-21. februar 2020 for at drøfte forslag til lov om fangst og jagt, der behandles i Inatsisartut som punkt EM 2019/23.

Vedlagte er udtalelse fra Fangstrådet om forskellige temaer som tager udgangspunkt i drøftelserne om de ændringer, som har været i høring i perioden 12. november 2019 til 18. december 2019.

Departementet har modtaget 2 høringssvar der vedlægges til orientering. Høringssvarene er fra: TPAK og KNAPK. Både Qeqqata Kommunea og Avannaata Kommunea henviser til deres tidligere høringssvar.

Generelt er Fangstrådet tilfreds med at 1999 loven og de tre ændringer nu er samlet og revideret.

Af høringssvar og de kommentarer der kom frem under mødet giver følgende anledning til kommentarer:

§ 2: Inddragelse af fanger- og brugerviden i forbindelse med administration af fangst- og jagtforhold:

Fangstrådet støtter Naalakkersuisuts arbejde med udformning af en bekendtgørelse om indsamling og brug af fanger- og brugerviden om fangst og jagt. På den måde kan man mere systematisk sikre dokumentationer således fangerviden og biologernes viden ligestilles i beslutningsprocessen.

Fangstrådet kræver at fanger- og brugerviden vejer lige så meget som biologisk rådgivning i beslutningsprocessen når Naalakkersuisut skal træffe beslutninger om kvoter.

Derfor kræver Fangstrådet at der afsættes de nødvendige ressourcer til opgaven. Der afsættes midler til biologisk rådgivning, og derfor vil det være på sin plads, at der også afsættes de nødvendige ressourcer til systematisk indsamling af fanger- og brugerviden.

Fangstrådet kræver derudover at fanger- og brugerviden vejer lige så meget som biologisk viden og rådgivning, og at der eventuelt laves præciseringer i lovforslaget.

§ 3: Fangstrådet mener at nogle definitioner giver begrænsninger ift. de relevante bestemmelser i lovforslaget samt bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, og ønsker at der sker præciseringer både i lovforslaget og i bemærkningerne til lovforslaget:

Ad § 3, stk. 1, 7) "Fast tilknytning til det grønlandske samfund" hænger sammen med følgende gældende formulering: "er tilmeldt et folkeregister i Grønland". Den sidstnævnte er blevet taget ud i lovforslaget – dette ønsker Fangstrådet genindsat i lovforslaget, og reflekteret i bemærkningerne.

§ 7, stk. 1, 2) samt bemærkningerne til § 3, stk. 1, nr. 7), hvor der i gældende lov § 4, stk. 2, nr. 2) står "er tilmeldt et folkeregister i Grønland." omtales kun i bemærkningerne til lovforslaget.

Forklaring: I lovforslagets § 12, stk. 2 kræves der folkeregisteradresse. Derfor ønsker Fangstrådet at følgende "er tilmeldt et folkeregister i Grønland" genindsættes i lovforslaget, og reflekteret i bemærkningerne.

Ad § 3, stk. 1, 9) "Fritidsfangst og -jagt"; formuleringen bør præciseres så den ikke begrænser, idet nogle kommuner giver mulighed for at fritidsfangere kan sælge fangstdyr der ikke er kvoterede via brætter. I definitionen står der at "Fangst og jagt, der udøves med henblik på anvendelse af fangsten til **privat forbrug**" (Fangstrådets understregning).

Forklaring: Fangstrådet ønsker at definitionen ikke giver anledning til begrænsning, da fritidsfangst- og jagt ikke kun er til privat forbrug i visse situationer.

§ 7: krav om ejerskab af fartøjer og redskaber for personer med erhvervsjagtbevis når det gælder ansøgning om licens til kvoterede arter:

Fangstrådet ønsker, at der i loven gives klar hjemmel til at personer med erhvervsjagtbevis som ansøger licens til kvoterede arter skal eje et fartøj og relevante redskaber.

I bemærkningerne til lovforslaget står der; "Personen skal have adgang til de nødvendige fangst- og jagtredskaber i det forvaltningsområde, hvor den pågældende ansøger om erhvervsjagtbevis til. Det vil sige det område, hvor den pågældende skal ernære sig ved fangst og jagt. Det er tilstrækkeligt, at ansøgeren har adgang til redskaberne. Den pågældende behøver ikke nødvendigvis at eje redskaberne selv. I henhold til § 3, nr. 5, er der tale om det nødvendige og tilladte udstyr og redskaber, der skal anvendes til fangst og jagt med henblik på indfangning og aflivning af en bestemt art."

Fangstrådet ønsker at det skal være et krav at en person med erhvervsjagtbevis, der ansøger en licens til kvoterede arter, skal eje et fartøj og de nødvendige redskaber for at udøve sit erhverv. Fangstrådet vil dog have at der tages hensyn til unge fangere, som endnu akkompagnere deres far eller nærmeste familie i disses fartøj og dermed også bruger disses redskaber, så de unge fangere ikke rammes af strengere bestemmelse, medens de endnu ikke ejer eget fartøj og/eller redskaber.

§ 12: Udstedelse af licenser til personer der flytter midlertidigt: Fangstrådet er bekymret for udviklingen med at nogle borgere flytter midlertidigt deres folkeregisteradresse.

Fangstrådet er meget opmærksom på stigende problem med at nogle borgere flytter midlertidigt til områder hvor der er kvoterede arter, såsom narhvaler, isbjørne og hvalrosser under fangstperioderne, og flytter tilbage til deres oprindelige adresse når

fangstperioden for narhvaler eller andre kvoterede arter slutter. Det er både inden for en kommune, men også mellem 2 kommuner.

Denne nye fænomen er meget forstyrrende for de personer der bor fast i området, hvor deres fangstaktiviteter og fangstmuligheder forstyrres og begrænses af midlertidige tilflyttere.

Fangstrådet ønsker derfor at der gives klare hjemler i relevante paragraffer således de enkelte kommuner kan begrænse sådanne fænomener eventuelt via kommunale vedtægter.

§ 21: Fangstrådet ønsker at Naalakkersuisut gør noget ved den ukontrollable salg af kvoterede arter, især mattak fra hvid- og narhvaler via Facebook:

I henhold til bekendtgørelser om kvoterede arter må fangst af kvoterede dyr ikke sælges fra lokale brætter eller andet løssalg før kommune- eller bygdekantoret ved stempel på licens eller tilladelse har registreret fangsten. Man skal ved videresalg fremvise dokumentation for, at fangsten er registreret af rette myndighed.

Fangstrådet mener at den nævnte bestemmelse bliver en slags "gummistempel", når salg via sociale medier, f.eks. Facebook synes at foregå uden den krævede dokumentation.

Fangstrådet er meget bekymret over den udvikling der er sker med stigende salg af produkter fra kvoterede arter via sociale medier, bl.a. Facebook. Der foregår sandsynligvis ulovlig salg på uregistrerede og ikke-rapporterede fangster af kvoterede arter. Salget via sociale medier har også afstedkommet stigende priser på mattak, således pensionister og andre folk med lavere indkomster ikke har råd til at købe mattak fra hvid- og narhvaler.

Der bør indsættes en lovhjemmel i lovforslaget, som giver Naalakkersuisut mulighed for at udarbejde bestemmelser og betingelser om forbud og/eller begrænsning af salg af kvoterede arter via sociale medier, herunder hjemmel til udformning af kommunale vedtægter.

§ 24: Ændring af kravet om 15 meter l.o.a. til 16 m. l.o.a. i forhold til fartøjsstørrelser til kvoterede arter:

Fangstrådet ønsker at fartøjsbegrænsningen ændres fra 15 m l.o.a. til 16 m. l.o.a. når det gælder kvoterede arter. Argumentet er at der er enkelte fartøjer i visse kommuner som er lige over 15 m. og derfor ikke er berettiget til at få licens til hvid- og narhvaler. Derudover vil man med forøgelsen af fartøjsgrænsen få større mulighed for kvoteopbrug af bl.a. hvidhvaler.

Fangstrådet er dog klar over at der ved forlængelse til 16 m. l.o.a., vil man samtidig åbne op for flere fartøjers mulighed for at komme i betragtning til licenser til kvoterede arter i f.eks. Nordgrønland. Således kan der være endnu flere personer om at dele narhvalkvoten, og dermed hurtigere opbrug af den begrænsede fangstdyr, og give anledning til ansøgninger om ekstra kvote.

§ 30: Fangstrådet prioriterer at beskytte fangstdyr der bidrager til kødforsyning end beskyttelse af rovdyr der kommer som "gæster" eller begynder at yngle:

Fangstrådet har drøftet problematikken med stigende antal tilfælde med problemdyr, herunder "besøg" af sjældne rovdyr såsom ulve og jærv, især i Nordgrønland. Nogle af disse anses som invasiv art og som en konkurrent til erhvervsfangere.

Fangstrådet støtter princippet om biodiversitet i naturen. Imidlertid kræver Fangstrådet, at der gives hjemmel til at rovdyr der tager f.eks. rensdyr og moskusokser og andre fangst dyr aflives pr. dispensation. På den måde vil kødforsyningen i isolerede områder ikke trues, hvor rensdyr og moskusokser er begrænsede i antal. Derfor bør der være dispensationsmulighed for aflivning af rovdyr der reducerer lokale bestande. Det er tilfældet i Østgrønland med ulve (jf. bekendtgørelse nr. 9 af 5. maj 1988 om fredning af ulve i Grønland, hvor ulve ikke er fredet i bestemte områder, hvor der er moskusokser).

Fangstrådet ønsker at der gives mulighed for at aflive enkelte narhvaler der kommer i hellefiskeområdet, som afstedkommer, at hellefisk "forsvinder" (perlaasut) fra området ved disses tilstedeværelse.

I gamle dage fik fangerne lov til at nedlægge en jagtfalk der opholder sig ved søkongekolonier da den skræmmer og fouragerer søkonger-unger fra deres områder til skade for fangernes indsamling af søkonger til traditionel mad. Ligesom tilstedeværelse af jærv og ulve ikke er blevet accepteret da disse har væsentlig indhuk i lokale rensdyr- og moskusoksebestande.

Med venlig hilsen

Jens Danielsen
Formand for Fangstrådet

TPAK
Postboks 56 Fax 86 49 45
3911 Sisimiut
E-mail sps@sps-sisimiut.gl

Sisimiut den 14-11-2019

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Postboks 269
3900 Nuuk.
E-mail mdpe@nanoq.gl

Vedrørende: den 26-09-2019, partshøring vedrørende EM 2019/23.

I kapitel 1, hvorfor er de ikke med i stk. 2 og 3 i stedet for § 2, stk. 3?
Vi anser tekstanmærkningerne i § 2, stk. 3 som uklare, vi kræver, at det står skrevet tydeligere.
Vi foreslår, at bemærkningerne i § 2, stk. 3 skal lyde sådan, ved fastsættelse af kvoter, er det vigtigt, at folk der erhverver sig af fiskeri, bliver hørt med deres viden og forslag.

Venlig hilsen
På vegne af TPAK

Jens Johansen

Aalisarnermut, Piniarnermut Nunalerinermullu Naalakkersuisoqarfik
Imaneq 1A 7. Sal
P.O. Box 269
3900 Nuuk

Adress: P.O. Box 269
Akqusinersuaq 31, 1. sal
P.O. Box 386
3900 Nuuk

Tlf.: +299 32 24 22
Fax: +299 32 57 15

Email: knapk@knapk.gl
Homepage: www.knapk.gl

Att.:
Mailadr.: apnn@nanaq.gl mdpe@nanaq.gl

Ulloq, 18. december 2019
J.nr. 00.00.00 / BL

Una pillu: Piniarneq aallaaniarnerlu pillugit inatsisissatut siunnersuummut tusarniaaneq

Piniarneq pillugu Siunnersuisooqatigiinnut tusarniut KNAPK-mi Piniarneq pillugu Siunnersuisooqatigiinni sammeneqarpoq, sammeneqarneralu aallaavigalugit oqaaseqaat manna suliarineqarpoq.

Maluginiarneqarpoq inatsisissap siullermik tusarniutigineqarnerani akissutit oqaaseqarfigineqartut, uanilu immikkut KNAPK-miit akissutaasimasunut tunngasut paragraffikkaarlugit sammivagut.

Ataatsimut isigalugu inatsimmi toqqammavigineqartunut ilaasariaqarpoq Naalagaaffiit Peqatigiit Nunap Inoqqaavisa Pisinnaatitaaffii pillugit Nalunaarutaat, tassani immikkut taaneqarsinnaallutik immikkoortut 26, 29, 31 aamma 32, nunap immallu pisuussutaannik aqutsisinnaanermut, kulturimullu tunngasut.

§2

Erseqqissisariaqarpoq atuisut ilisimasaat qanoq aqutsinermi ilaatinneqassanersut, inatsimmi taaneqarput tusarniaanerit piniarnerlu pillugu siunnersuisooqatigiit, maanngaanniilli oqaatigisariqarparput taakkunatigut apuunneqartartut kinguneqarneq ajungajapput, tassunga ilaatigut pissutaalluni atuisut ilisimasaannik aaqqissuineq suliaqarnerlu aningaasanut inatsimmi ilaatinneqanngimmat.

KNAPK-miit innersuussutigaaqarput suliniutit PISUNA-tut ittut aningaasanut inatsimmut ilaatinneqalernissaat taakkunanilu paasissutissat piniakkanik aqutsinermut ilaatinneqalernissaat.

§ 7

15-ileereersimanissamut piumasaqaat allatullu piumasaqaatit atuutilissappata taava atortunik soorlu sillimaniarnermut atortunik pigisaqarnermut atsiornikkut uppersaasannaanissaq minnerpaamik piumasaqaataasariaqarput.

§12

Sumiiffimmiit sumiiffimmut periutsit assigiinnginnamik, piniaqatigiinni kikkut piniakkamiik sunik pissarsissanersut qanoq aaliangerneqartarneri assigiinngillat. Aaliangiisussavilli tassaasariqarpoq akuersisummik piginnittoq. Kommunit ileqqoreqqusaqarnissaannit kaammattortariaqarput.

§15

Maluginiarparput paatsoornikkut KNAPK upernaq oqaaseqaataa imatut paasineqarsimasoq kommunit allaffiisa ammasarnissaat allanngortinniarneqartut, atuarluaraannili paasinarsissaaq

pineqartoq tassaasoq kommunit allaffii matoqqanerini pisariaqanngitsumik utaqqinnginnissaq pillugu akuersissutinik ataasiinnaanngitsumik pisinnaanissaq periarfissaasariqarmat.

Tamanna ilaatigut atuuppoq piniartooq piniaqatigiinnermilu peqataasoq allaffiup ammarnissaa utaqqinngikkaluarlugu tuniniaasinnaanissaat periarfissaasariaqarmat, taamaalilluni asiusoornissaq pinaveersaassallugu.

§22 imm 2

Piniakkanik killilersukkanik pisanik tuniniaasinnaasut tassaapput inuutissarsiutigalugu piniartutut allagartallit, taanna erseqqissumik allassimasariaqarpoq.

§24

Toqutsigasuarnissaq pillugu timmiarsiutit amerlasuui aqerlut atorsinnaaleqqittariaqarput soorlu Norgemi taamaattoqartoq.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat
sinnerlugu

Bjarne Lyberth
Uumassusilerisoq
Avatangiisinut Siunnersortaaneq

Assiliuwa kopier til: KNAPK-mi Siulersuisuunerit

KNAPK Udtalelse vedr. Høring om forslag til Inatsiartutlov om fangst og jagt

Høringen af Fangstrådet blev behandlet hos KNAPK's fangstråd, denne udtalelse er udarbejdet udfra dennes behandling af høringen.

Det noteres at der er bemærkninger til høringssvarene fra den første høring, her behandles specifikt de bemærkninger der vedrører de paragraffer der vedrører KNAPK's udtalelser.

Lovudkastet bør generelt set tage De Forenede Nationers deklaration om oprindelige folks rettigheder i betragtning, her bør særligt nævnes artiklerne 26,29,31 og 32 der vedrører retten til forvaltning af land og havressourcer samt kulturelle traditioner.

§2

Det bør klart fremgå hvorledes brugerviden inddrages i forvaltningen, i loven nævnes høringer samt fangstrådet, herfra må vi dog sige at der er langt mellem det der fremkommer gennem de fora og hvad der besluttet i forvaltningen, det mener vi til dels skyldes at indsamling og systematisering af brugerviden ikke er med i finansloven.

Fra KNAPK anbefaler vi at initiativer som PISUNA tages med i finansloven og de informationer der kommer derfra tages med i forvaltningen af fangstedyr.

§ 7

Hvis alderskravet på 15 år og andre krav skal gennemføres så bør krav om ejerskab af redskaber og sikkerhedsudstyr som minimum ved underskrivelse af en erklæring være et krav.

§12

Da traditioner er forskellige fra område til område, er det forskelligt hvorledes dele af fangstedyr fordeles blandt deltagere i fællesjagt. Men den endelige rettighedshaver bør være licenshaveren. Kommuner bør opfordres til at udarbejde vedtægter.

§15

Vi bemærker at vore udtalelse i foråret er misforstået, således at vi skulle kræve ændrede åbningstider for kommunekontorerne, men hvis man læser udtalelsen vil man forstå at det der menes er at for at undgå unødvendig ventetid udenfor åbningstiderne bør man kunne få udleveret mere end en licens til visse fangstdyr.

Det gælder for eksempel hvis fangeren og deltagere i fællesfangst skal sælge kød fra fangstdyr bør de ikke skulle vente på kontoret åbner og risikere at kød går til spilde.

§22 imm 2

Det bør klart fremgå at den der kan sælge dele af kvoterede dyr er indehaver af et erhvervsjagtbevis.

§24

Af hensyn til hurtig aflivning bør blyhagl igen være tilladt således som det er sket i Norge.

Allakkiag Notat

Uunga
Til

Suliamut/sagen

01-04-2020
Sags nr.: 2018 - 13806
Akt nr.: 13457810

Forklaring om konsekvensen af ændring fra fartøjsbegrænsningen fra 15 m loa til 16 m loa som foreslået af Fangstrådet d. 20.-21. februar 2020

Fangstrådet har på sit møde d. 20.-21. februar 2020 foreslået, at fartøjsbegrænsningen i udkast til fangst- og jagtlovens § 24 ændres fra 15 m længde over alt (loa) til 16 m loa. Fangstrådets argument er, at der ved ændringen kunne komme flere fartøjer i betragtning til fordeling af kvoterede arter, såsom hvid- og narhvaler.

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 55
E-mail: apn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

APNN har anmodet GFLK om data om stigning af fartøjernes antal ved ændring fra 15 m loa til 16 m loa. Oversigten er fra GFLK.

Basishavn	Havnekending	Længde over alt eller ækvivalent*		
		Fra 10 til 14**	Fra 14 til 15***	Fra 15 til 16****
Nanortalik	GR-01	0	0	0
Qaqortoq	GR-02	7	1	4
Narsaq	GR-03	1	1	0
Paamiut	GR-05	7	4	4
Nuuk	GR-06	20	10	10
Maniitsoq	GR-07	15	3	4
Sisimiut	GR-08	19	4	1
Kangaatsiaq	GR-09	4	3	2
Aasiaat	GR-10	4	1	2
Qasigiannguit	GR-11	5	1	1
Ilulissat	GR-12	19	13	8
Qeqertarsuaq	GR-14	2	4	3
Uummannaq	GR-15	10	4	4
Upernavik	GR-16	10	4	0
Qaanaaq	GR-17	0	0	0
Ammassalik	GR-18	1	0	0
		124	53	43

* De fleste grønlandske fiskefartøjer har ikke en LOA registreret. Dermed skal man vurdere deres længde fra enten deres hovedlængde eller deres kendingslængde. Der er ingen fast omregningsfaktorer mellem de 3 dimensioner.

** (lgdoveralt ≥ 10 or hovedlgd ≥ 9.75 or kendlgd ≥ 9.70) og (lgdoveralt ≤ 14 or hovedlgd ≤ 12.5 or kendlgd ≤ 12.70)

*** (lgdoveralt > 14 or hovedlgd > 12.5 or kendlgd > 12.70) og (lgdoveralt ≤ 15 or hovedlgd ≤ 14 or kendlgd ≤ 14)

**** (lgdoveralt > 15 or hovedlgd > 14 or kendlgd > 14) og (lgdoveralt ≤ 16 or hovedlgd ≤ 16 or kendlgd ≤ 16)

En længdeforøgelse fra 15 til 16 m loa vil give en samlet forøgelse med 43 fartøjer.

Kommune	Antal fartøjer Forøgelse:
Kommune Kujalleq:	4
Kommuneqarfik Sermersooq, inkl. Tasiilaq	14
Qeqqata Kommune	5
Kommune Qeqertalik	8
Avannaata Kommune	12
I alt:	43

Usikkerhed med givne data:

GFLK oplyste, at der kan være usikkerhed om de faktuelle data, da man skal tage disse tal med ekstra forbehold, fordi LOA ikke er kendt for alle fartøjerne. Derudover antages det, at de oplysninger, der er i datasystemet LULI, er korrekte. Data er dog korrekte i forhold til Skibsregistrets data.

Registreret hjemhavn, GR-nr. afledt hjemhavn, og fartøjsejers bopæl stemmer ikke altid særligt godt overens, hvilket sikkert til dels skyldes, at registreringerne ikke er opdaterede fra kommunernes side. Der skal altså tages forbehold for dette.

Kontrolaspektet:

De større fartøjer kan ikke følge med meget hurtiggående joller, der sejler rundt i Nordgrønland. Når man tænker på dagslyset på 2,5 - 4 timer om efteråret/vinter, når hvid- narhvalerne i slutning af november til medio januar er til stede i Nordgrønland. Der er ikke mange fartøjer på 16 meter i Nordgrønland. Det er primært de større fartøjer fra den sydlige del af Grønland, der vil få gavn af forlængelsen. Med forøgelse af større fartøjer med 43 stk. kan der forventes større trafik mellem de sydlige og de nordlige områder, som vil kræve øget kontrol og opsyn.

Det er ikke længere kun erhvervsfangere, der ejer fartøjer. De store pengestærke selskaber, der ejer nogle af fartøjerne, vil være en vurderingssag fra sag til sag om fartøjsføreren kan få en licens til kvoterede arter.

Forvaltningsmæssigt og administrativt:

Med henvisning til de allerede pressede kvoterede arter, især i forhold til hvid- og narhvalkvoter, så vurderer APNN, at det vil være u hensigtsmæssigt at ændre fartøjsbegrænsningen fra 15 m loa til 16 m loa. 43 ekstra fartøjer, som kan få adgang til tildeling af allerede pressede ressourcer, er bekymrende. De større fartøjer har større lastekapacitet og kan opfange licenser/kvoter hurtigere, når narhvaler og/eller hvidhvaler samt andre kvoterede arter kommer til Grønlands kyst. Dette forhold kan lede til hurtigere kvoteopbrug og dermed flere ansøgninger om ekstra kvoter til følge. Endelig kan vi risikere kvoteoverskridelser og yderligere uagtsomhed under kampen om de kvoterede arter, som man desværre har set de seneste flere år.

Samlet set vurderer APNN, at der vil være behov for større kontrol og opsyn, samt øget belastning af administrationen og forvaltningen af de kvoterede arter i forbindelse med ændring af fartøjsstørrelsen.

Amalie A. Jessen